

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.
Levél cím: 1391 Budapest 62. Pf.: 211.
Telefon: (06-1) 472-8865 Fax: (06-1) 472-8860
Ügyszám: B/961/2018
Iktatószám: B/961-~~26~~./2018
Bírósági hivatkozási szám: K.700054/2019.

*Korlátozottan megismerhető
adatot tartalmaz!*

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

BUDAPEST

Tisztelt Fővárosi Törvényszék!

A dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (székhely: 1136 Budapest, Tátra utca 15/b., I/1.) által képviselt **Freedom Média PR és Kommunikációs Nonprofit Kft.** (székhely: 7621 Pécs, Felsőmalom utca 20.) **felperesnek** a **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) **alperessel** szemben a B/961/2018. számú bejelentéses eljárásban kiadott hatóság bizonyítvány közigazgatási perben történő felülvizsgálata iránt benyújtott keresete nyomán megindult peres eljárásban az alábbi

védirat részletes indokolását

terjesztjük elő.

Elsődlegesen kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a visszautasítását a Kp. 17.§ a) pontja és 48.§ (1) c) pontjai alapján, tekintettel arra, hogy felperes nem rendelkezik perindítási jogosultsággal.

Másodlagosan kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a visszautasítását a Kp. 88.§ (1) b) pontja alapján, tekintettel arra, hogy álláspontunk szerint a felperes nem rendelkezik keresetösségi joggal a jelen ügyben.

Harmadlagosan kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a visszautasítását a Kp. 48.§ (1) d) pontja alapján, mivel a felperes olyan közigazgatási tevékenység ellen kíván keresetet indítani, amelynek a vizsgálatát a törvény kizárja.

Negyedlegesen kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a Kp. 88.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján történő elutasítását a kérelmek megalapozatlansága okán.

Kérjük, hogy a tisztelt Törvényszék utasítsa el a felperes közigazgatási per felfüggesztésére vonatkozó indítványát, mivel a Kp. 34.§ b) pontja szerinti feltételek nem állnak fenn az Alkotmánybíróság eljárásának lefolytatása érdekében.

Egyúttal kérjük a felperes perköltségben történő marasztalását a korábban csatolt költségjegyzék alapján.

Kérjük az ügyben tárgyalás tartását.

I. Az alperesi védírat részletes indokolása

I/1. Felperes nem rendelkezik perindítási jogosultsággal

1. *Alperes* szerint a felperes mint a szabadpecs.hu kiadója nem rendelkezik perindítási jogosultsággal a hatósági bizonyítvány kiadásával zárult bejelentéses eljárásban. A Kp. 17.§ a) pontja értelmében ugyanis közvetlen érintettséggel kell rendelkeznie annak, aki joga vagy jogos érdeke védelme érdekében keresettel kíván meghatározott közigazgatási cselekményt támadni. Ilyen (i) közvetlen (ii) jogos érdeket a felperes a keresetében nem tudott sem kellő mértékben valószínűsíteni, sem bizonyítani.
2. A tények körében rögzítjük, hogy a felperes nem minősült a bejelentéses eljárás ügyfelének. Bár a Kp. – a rPp. gyakorlatához hasonlóan – tágran határozza meg perindításra jogosultak körét, ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy bárki – közvetlen jogos érdek nélkül – pert indíthatna olyan közigazgatási tevékenység felülvizsgálatát kérve, amelyhez semmiféle bizonyított és okszerű kapcsolat nem fűzi. A Kúria EBH2004.1100. döntése egyértelművé tette, hogy a jogos érdek körében a pusztán gazdasági érdek nem elégséges a perindítási jogosultság konstituálásához:
„téves jogi következtetésre jutott, amikor azt állapította meg, hogy a versenytársi minőség megalapozza a felperes keresetösségi jogát. A felperesi perbeli legitimitáció alapja ugyanis a per tárgya és a felperes közötti közvetlen kapcsolat. Az alperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan mutatott rá arra, hogy a felperes gazdasági érdekeltsége közvetlen jogos érdeknek nem minősíthető.”
3. A Fővárosi Bíróság 7.K.31.805/2004/9. számú ítéletében¹ a VJ/141/2002. számú alperesi, összefonódás engedélyezése iránti kérelem elmulasztása miatt indult eljárást követően az összefonódás vizsgálatában ügyfélként részt nem vevő vállalkozás keresete nyomán eljárva az alábbi elvi jelentőségű megállapítást tette:
„A jog vagy jogos érdek érintettsége közvetett nem lehet, annak az ügyfél szempontjából közvetlenül kell jelentkeznie. Az a lehetőség, hogy a per kimenetelétől függően később esetleg érintheti a felperes jogát az ügy, olyan közvetett kapcsolat, amelynek alapján a felperest a közigazgatási eljárásban ügyfélnek nem lehet tekinteni. (...) Nem volt vitás a felek között az, hogy a felperes a versenyfelügyeleti eljárásban nem volt ügyfél, ezért a felperes perindítási jogosultságának fennállását illetve keresetösségi jogának fennállását a [r]Pp. 327.§ (1) bekezdése alapján kell megítélni. (...) Megállapítható tehát, hogy felperesnek közvetlen érdeke, keresetösségi joga ugyan fennállhat az üzletresz átruházási szerződések érvényessége, jogszerűsége vonatkozásában, de tartósan kialakult függő jogi helyzetben, az üzletresz szerződések jogszerűségének avagy jogszerűtlenségének megállapításáig még közvetett jogi érdeke sem fűződik ahhoz, hogy az így tartósan és ténylegesen kialakult függő jogi helyzet versenyjogi hatásai tekintetében az összefonódást engedélyező alperesi határozatot támadja. Ugyanis az az ő jogaira és törvényes érdekeire kihatással nincs, az alperesi határozat kizárólag a kialakult függő jogi helyzet versenyjogi következményeit vonta le, a felek közt fennálló perek eldőlését követően kialakult új jogi helyzet pedig vagy ismételt versenyhatósági engedélyezést más jogi alapon vagy annak szükségességének fenn nem állását eredményezheti. (...) nincs a felperesnek olyan joga vagy törvényes érdeke, melyet ez az alperesi határozat érintene. Ezért a bíróság a felperes keresetét a [r]Pp. 339.§ (1) bekezdés alkalmazásával – perindítási jogosultság hiányában – elutasította.”
4. A perindítási jogosultság kérdésének a megítélése – leválasztva azt az Ákr. ügyfél fogalmáról – mindig az adott konkrét ügyben a konkrét tények alapján megítélendő, alapvetően *factum* kérdés. A felperesi kereset teljesen nélkülözi a konkrét tényekre alapított érvelést (ti. tényeket arra vonatkozóan, hogy bármilyen kapcsolat is lenne a tranzakció és a szabadpecs.hu sajtótermék működése között, egyáltalán nem tartalmaz a kereset), tekintettel arra, hogy (i) sem a KESMA-tranzakció kapcsán nem bizonyítja, hogy amiatt milyen közvetlen és jogos érdeke sérül, (ii) sem azt nem bizonyítja, hogy a konkrét gazdasági kapcsolat nélküli, csak feltételes módban és javarészt tankönyvszerűen ismertetett, monopolizációval kapcsolatos elméleti ismeretei milyen viszonyban vannak a hatósági bizonyítvány kiadásával.
5. Utalunk arra a Kp. 17.§ a) pontja értelmében, hogy **a törvényhely kifejezetten kijelentő módban** rendelkezik arról, hogy csak akkor megengedhető a perindítás, ha a perindításra jogosultnak a közigazgatási tevékenység **érinti** a jogát vagy jogos érdekét. A felperes keresetének az egyszerű nyelvtani, de logikai értelmezése is azonban ezzel ellentétes: kizárólag feltételes módban szól arról, hogy a tranzakció – saját megítélése szerint – milyen módon befolyásolhatja vagy érintheti a szabadpecs.hu működését. Könnyen beláthatóan a felperes keresetből is következik, hogy a **tényalapon nyugvó kapcsolat a hatósági bizonyítvány kiadásával zárult eljárás és a felperes piaci helyzete között nem áll fenn.**
6. Végül utalunk arra, hogy az alperes szerint nem egyértelmű a kereset előterjesztésével összefüggésben, hogy azt ténylegesen ki terjesztette elő: (i) bár formálisan a Freedom Média PR és Kommunikációs Nonprofit Kft. a keresetet

¹ http://www.gvh.hu/dontesek/birosagi_dontesek_vj_szam_alapjan/birosagi_dontesek_2002/2089_hu_vj-1412002.html (utolsó megtekintés: 2019. február 1. napján)

előterjesztő vállalkozás, (ii) ugyanakkor az ügy közigazgatási aktája² és a megjelent sajtókommunikáció³ is azt bizonyítja, hogy a vállalkozás helyett más szervezet indította ténylegesen a közigazgatási pert. Ezért kérjük a tisztelt Törvényszéktől, hogy nyilatkoztassa a felperest és a képviselőtélben eljáró jogi képviselőt a kereset előterjesztésével kapcsolatos közvetlen érdek tényleges fennállásáról a Kp. 48.§ (1) c) pontja alapján is. Álláspontunk szerint a felperesi legitimitáció tisztázása azért szükséges ebben az ügyben, mert a vállalkozáson kívül a Társaság a Szabadságjogokért egyesület⁴ közvetlen jogának vagy jogos érdekének a tényszerű megléte vagy hiánya is releváns, amennyiben az egyesület kommunikációja szerint a pert ők maguk indították. Ugyanakkor a kereset **az egyesület** perindítási jogosultságával kapcsolatban semmiféle előadást, hovatovább bizonyítást vagy valószínűsítést nem tartalmaz.

7. **Fentiek miatt az alperes azt kéri a tisztelt Törvényszéktől, hogy utasítsa vissza a keresetet, mivel nincs a felperesnek perindítási jogosultsága a Kp. 17.§ a) és 48.§ (1) c) pontjai alapján.**

I/2. Felperes nem rendelkezik kereshetőségi joggal

8. A felperesnek nincs kereshetőségi joga az alábbiak miatt: (i) a Kp. 88.§ (1) b) pontjának fényében a felperesnek nincs olyan **konkrét anyagi jogi kapcsolata** a hatósági bizonyítvány kiadására irányuló eljárással, amely megalapozná a jogorvoslati kérelem előterjesztésének a jogát;⁵ (ii) a felperes által keresetében **megjelölt jogszabálysértések (ágazati jogszabályok és Alaptörvény rendelkezései) önmagukban nem jelentik tényleges jogsérelem megvalósítását**, mivel a felperes semmiféle érdekére kiható sérelmet nem bizonyított. Anyagi jogi kapcsolat és tényleges érdek bizonyításának hiányában pedig nincs kereshetőségi jog a Kp. eljárási rendszerében sem:

„Az LB jogegységi tanácsa kifejtette, hogy a kereshetőségi jog anyagi jogi kérdés, a félnek a vitában való anyagi jogi érdekeltiségre vonatkozik, és így a jogvita érdeme körében bírálható el, hiánya a kereset ítélettel való elutasítását eredményezi. Emiatt kell elkülöníteni a perindítási jogtól. Funkciója a széles „anyagi jogias” ügyfélfogalom leszűkítése. Emellett a jogszabálysértés állítása önmagában nem alapozza meg a kereshetőségi jogot, amely jelzi, hogy a közigazgatási per a magyar hatósági eljárásjogban szubjektív jogvédelmi eszköz. Ahogy a bírói gyakorlat tisztázta, a felperesnek arra van joga, hogy a jogszabálysértésből eredő érdeksérelemmel szemben jogorvoslattal élhessen. Az alperes által meghozott határozat esetleges jogsértő jellege nem minden esetben érinti a felperes jogát vagy jogos érdekét, azaz nem helytálló azon álláspont, amely szerint bármely jogszabály megsértése a felperesnek érdeksérelmet okozna (Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.400/2009/7.). Következésképpen az ügyféli jogállás elismerése keresetindítási jogot teremt, de nem keletkeztet valamennyi jogszabálysértés tekintetében egyben kereshetőségi jogot is.”⁶

9. Itt utalunk arra is, hogy a felperes keresetében a KESMA-tranzakció kapcsán kifejezetten csak Baranya megye és azon belül Pécs földrajzi piacát jelölte meg, mint érintett területet. Ez azonban nyilván nem elégséges ahhoz, hogy a felperes által csak lokálisan működtetett sajtótermék kapcsán előadottakat az ország egész területére kiterjedően lehessen értékelni. Márpedig a kereshetőségi jog meglétének vizsgálata során az is önálló kérdés, hogy (i) a keresetben állított sérelem jól körülhatárolható legyen, (ii) konkrét, anyagi jogi relevanciával bíró kapcsolat legyen a felperes érdeke és a támadott közigazgatási tevékenység között. Könnyen beláthatóan a felperes keresetben állított érdeke (Baranya megye és azon belül Pécs közéletével kapcsolatos tájékoztatás) és pl. a Csongrád megyében működtetett, KESMA-tranzakcióval érintett sajtótermékek között semmiféle kapcsolat nem rajzolható fel.
10. A fentiek miatt alperes szerint elégtelen a felperesi kereset az anyagi jogi kapcsolat bemutatásakor, ezért a kereshetőségi jogi bizonyítottóságának a hiánya a kereset visszautasításához vezet.
11. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.Kpk.45.839/2017/8. számú jogerős végzésében a VJ/90/2014. számú versenyfelügyeleti eljárást követően iránymutatást adott a kereshetőségi jog vizsgálatára nézve közigazgatási perekben:

„[a] kereshetőségi jog tehát olyan anyagi jogi kapcsolat, mellyel összefüggésben a bíróság a felperest közvetlenül érintő jog vagy kötelezettség keletkezéséről, megszüntetéséről érdemben dönt, másképp megfogalmazva a félnek közvetlen érdekeltisége fűződik ahhoz, hogy az egyébként másra vonatkozó jogot vagy kötelezettséget a hatóság megállapítja-e és milyen tartalommal. A bíróság megállapította, hogy a kérelmező, és az által érvényesíteni kívánt alanyi jog (az általa

² B/961-18/2018. számú irat: iratbetekintési kérelem dr. Kapronczay Stefánia részéről

³ <https://tasz.hu/cikkck/BIROSAGHOZ-FORDULUNK-HOGY-NE-IOHESSEN-LETRE-AZ-ALKOTMANYVELLENES-KORMANYPARTI-MEDIABIRODALOM-1> ; a honlapon elérhető a jogi képviselő által előterjesztett kereset pdf formátumban; <http://szabadpecs.hu/2019/01/BIROSAG-FOG-DONTENI-ORBAN-MEDIASZORNIVETEGEROL/> (utolsó megtekintés: 2019. február 1. napján)

⁴ <https://BIROSAG.HU/civil-szervezetek-nevjegyzeke> (utolsó megtekintés: 2019. február 1. napján)

⁵ A kereshetőségi jog fennállta vagy annak hiánya anyagi jogi kérdésnek minősül a Kp.hatálya alatt is, hasonlóan a rPp. rendszeréhez.

⁶ Nagykomentár a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 88.§-hoz.

bejelentett magatartás vonatkozásában mely jogi személy vonható felelősségre és milyen tartalommal) között nincs közvetlen, közigazgatási jogviszonyon alapuló kapcsolat. A kérelmező érdekeltsége a tekintetben, hogy a közigazgatási hatóság megállapítja-e a bejelentő által kívánt jogalany vonatkozásában a kötelezettséget (szankciót) – vagy mint jelen esetben megszünteti az eljárást – csupán közvetett érintettséget jelent, azaz jelen nemperes eljárásban a kérelmező (bejelentő) keresetőségi jogát, illetve igényérvényesítési jogosultságát nem alapozza meg”

12. A fenti döntés is jól mutatja, hogy önmagában az, hogy valakinek alanyi joga van a kereset benyújtására még nem jelenti automatikusan azt, hogy közvetlen érdekeltsége lenne a pernyertességhez. A hivatkozott döntés kitért továbbá arra is, hogy amennyiben a közigazgatási döntés felperes jogi helyzetére közvetlenül nem hat ki, azaz **jogainak és kötelezettségeink körén nem változtat, úgy felperesnek igényérvényesítési jogosultsága (anyagi jogi kapcsolata) nem áll fenn.**
13. A felperes keresete pedig teljesen nélkülözi annak a logikus, konkrétumokon alapuló valószínűsítését vagy bizonyítását, hogy a saját anyagi jogi helyzetére milyen módon hat ki a KESMA-tranzakció kapcsán kiadott hatósági bizonyítvány. Az ugyanis nem tartalmazott rendelkezést a felperes működésére.
14. **Fentiek miatt az alperes azt kéri a tisztelt Törvényszéktől, hogy utasítsa vissza a keresetet keresetőségi jog hiányában a Kp. 88.§ (1) b) pontja alapján.**

I/3. Nincs a felperesnek keresetőségi joga a hatósági bizonyítvánnyal szemben a Tpv. 24/A.§-a alapján

15. Alperes szerint a hatósági bizonyítvány kiadásával zárult összefonódás bejelentésére megindult eljárást a Tpv. 43/K.§ b) pontja alapján alkalmazandó Ákr. 95.§-a alapján keresettel támadni nem lehet. A Tpv. IX/A. fejezetében szabályozza – a fúziókontroll körében – a bejelentéssel megindult eljárásokat. A bejelentéssel meginduló eljárás nem minősül versenyfelügyeleti eljárásnak, így a felperes keresete annak több pontján súlyos anyagi jogi tévedéseket tartalmaz ebben a vonatkozásban.
16. A Tpv. 43/N.§ (1) b) pontja értelmében a Tpv. 67.§ (4) bekezdése szerinti vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény hiányában az alperes hatósági bizonyítványt ad ki. A jelen ügyben a Tpv. 67.§ (4) bekezdése szerinti vizsgálatra okot adó körülmény hiánya abban áll, hogy a KESMA-tranzakciót a kormány rendeletével nemzetstratégiai jelentőségűvé nyilvánította, azaz a kormányrendelet jelölte ki a közérdeket, amely az Alaptörvény M) cikke szerinti államcélnek maradéktalanul megfelel.⁷ A Tpv. 24/A.§-ában kifejezetten úgy szól, hogy: „*A Kormány a vállalkozások összefonódását közérdekből - így különösen a munkahelyek megőrzése, az ellátás biztonsága érdekében - nemzetstratégiai jelentőségűnek minősítheti. **Az ilyen összefonódást nem kell a Gazdasági Versenyhivatalnak a 24. § szerint bejelenteni.***”
17. Tekintettel arra, hogy a Tpv. 24/A.§-ához a Tpv. 67.§ (4) bekezdése a több-kevesebb viszonyában áll, ezért a KESMA-tranzakciót nemzetstratégiai jelentőségűnek minősítő kormányrendelet alapján a Tpv. kógens rendelkezéseinek való megfelelés eredménye – a 8 napos ügyintézési határidőn belül - csak az lehetett, ha az alperes hatósági bizonyítványt állít ki arról, hogy nincs olyan körülmény, amely miatt vizsgálatot kellett volna indítania. Megfordítva: a kormányrendelet alapján bejelentéses eljárásban más döntés meghozatalára jogszerű lehetőség nincs.⁸ A felperes keresetének logikája azért téves, mert értelmezése szerint egy már bejelentett tranzakció esetében kormányrendelet alapján hatósági bizonyítvány nem adható ki. Ez azonban nem tartható az alábbiak szerint: (i) a Tpv. 43/K.§ b) pontja nem tartalmaz kizáró szabályt arra nézve, hogy a Tpv. 24/A.§-a szerinti nemzetstratégiai jelleg miatt kibocsátott kormányrendelet alapján ne lenne kibocsátható hatósági bizonyítvány, (ii) az Ákr. értelmében a hatósági bizonyítvány adat igazolására szolgáló közokirat, (iii) amely adat a konkrét Tpv. szerinti, összefonódás bejelentésére induló eljárásban az volt, hogy nem áll fenn a vizsgálat megindítására okot adó körülmény, (iv) mert a kormányrendelet törvényi felhatalmazás alapján vonja ki a vizsgálat megindítása alól az adott tranzakciót. Ezért csak az a teleologikus értelmezése fogadható el a Tpv. 43/K.§ b), Tpv. 43/N.§ (1) b) és Tpv. 24/A.§ értelmezésének, amely szerint **bejelentéssel megindult eljárásban a Tpv. 24/A.§-ára tekintettel is kiadható hatósági bizonyítvány.**
18. A felperes keresete ténylegesen a Tpv. 24/A.§-a alapján született kormányrendelet mint járulékos cselekmény felülvizsgálatát célozza, amelyet azonban a Kp. 48.§ (1) bekezdés d) pontja nem enged. Az alperesi bejelentéses eljárásban kiadott hatósági bizonyítvány annyiban osztja a korábbi Ket., jelenleg hatályos Ákr. szabályozás szerinti

⁷ 8/2014. (III. 20.) AB határozat

⁸ Itt hívjuk fel arra is a figyelmet, hogy ha és amennyiben a kormányrendelet megjelenését követően az alperes nem bocsátott volna ki hatósági bizonyítványt arról, hogy a Tpv. 67.§ (4) bekezdése szerinti vizsgálatot nem kell megindítani, akkor a Tpv. 43/N.§ (2) bekezdése értelmében – a bejelentéses eljárásban ügyintézésre nyitvaálló 8 napos határidő elteltét követően - a tranzakció végrehajthatóságáról szintén hatósági bizonyítványt állított volna ki a hatóság a bejelentő kérésére.

hatósági bizonyítvány jogi sorsát, hogy az közokirat és arról tanúskodik, hogy vizsgálatra okod adó körülmény hiánya áll fenn. Ez a hatósági bizonyítvány viszont nem olyan közokirat, amelyet további eljárások lefolytatása céljából ad ki a hatóság, tehát az Ákr. és Kp. által megnyitott jogorvoslati lehetőségek tekintetében sem ugyanúgy viselkedik a bírósági felülvizsgálat során. Azaz, **annak valóságtartalma fogalmilag nem támadható**, hiszen a klasszikus, Ákr. szerinti hatósági bizonyítvánnyal ellentétben nem adatot, tényt rögzít későbbi felhasználás céljából.

19. Az Ákr. 95.§-hoz tartozó Kommentár világossá teszi, hogy a hatósági bizonyítvány kiadásának bírósági felülvizsgálata a Ket. hatálya alatt kizárt volt:

*„[a] Ket. 83. § alapján a kúriai gyakorlat az Ákr. elfogadásáig úgy foglalt állást, hogy a hatósági bizonyítvány önálló bírósági felülvizsgálata **közigazgatási per keretében nem kérhető: sem a hatósági bizonyítvány kiállítását kérelmező, sem az ellenérdekű ügyfelek által. A hatósági bizonyítvány ellen közvetlenül előterjesztett keresetlevél sorsa az idézés kibocsátása nélküli elutasítása volt (Föv. Ít. Kf.2.27.337/2009/4.), a bíróság a hatáskörének hiányát állapította meg, vagyis közigazgatási perben a valótlanság tartalmú hatósági bizonyítvány felülvizsgálatát nem lehet kérni. (...) Hatósági bizonyítvány bírósági felülvizsgálatát közigazgatási perben e gyakorlat szerint nem lehetett kérni. A Ket. alkalmazásában ennek az elvi alapját az az érveléssel adta meg a bíróság, hogy a Ket. alapján a hatósági bizonyítvány a határozattal nem azonos, attól eltérő regisztratív aktus. A Ket. szerint a hatósági bizonyítvány nem volt közigazgatási határozat. Ennek oka - és ebben következetes az Áe. idején követett gyakorlattal ez az értelmezés - az, hogy a hatósági bizonyítvány nem tartalmaz döntést, nem döntést tartalmú okirat.”***

20. A hatályos szabályozáshoz tartozó egyik jogirodalmi álláspont⁹ szerint ugyan megnyílt a rendes jogorvoslati lehetőség a hatósági eljárás ügyfeleinek és ellenérdekű ügyfeleinek is, ugyanakkor a Kp. hatálya alá tartozó egyszerűsített peres eljárásban¹⁰ a hatósági bizonyítvánnyal szemben előterjesztett keresetnek arra kell irányulnia, hogy a hatósági bizonyítvány mint bizonyító közokirat tartalmi valótlanságát megdöntsék.
21. A felperes nem minősült a Tpv. szerinti bejelentéses eljárásban sem ügyfélnek, sem ellenérdekű ügyfélnek. Alperes szerint sem perindítási, sem keresetösségi joggal nem rendelkezik a felperes. A keresetéből pedig nem állapítható meg, hogy a kiadott hatósági bizonyítvány tartalmi valótlanságára irányuló érvelést terjesztett volna elő. Következésképpen a korábbi, egységes kúriai gyakorlat és a Tpv. 24/A.§-a alapján a kiadott hatósági bizonyítvány felülvizsgálata nem kérhető a felperes részéről.
22. **Fentiek miatt az alperes azt kéri a tisztelt Törvényszéktől, hogy utasítsa vissza a keresetet a Kp. 48.§ (1) d) pontja alapján, mivel a felperes olyan közigazgatási döntés ellen kíván keresetet indítani, amelynek a vizsgálatát a törvény – a Tpv. 24/A.§-ának alkalmazására tekintettel - kizárja.**

I/4. Felperes keresete megalapozatlan

a) A felperesi petitumok nem megengedhetők

23. A bírósági felülvizsgálat célja, hogy az ügyfél Alaptörvény szerinti XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogát érvényre juttassa. Bár az alperes szerint a felperesnek nincs perbeli legitimációja – tehát nem lehet ügyfél-, ugyanakkor abban a nem várt esetben, ha a tisztelt Törvényszék érdemben kívánja elbírálni a keresetet, az alperes részletesen alá kívánja támasztani, hogy a felperes keresete a közigazgatási döntés felülvizsgálata körében megalapozatlan.
24. Alperes szerint a felperes **elsődleges kereseti kérelme**, amely szerint a hatósági bizonyítvány oly módon történő megváltoztatását kérte, hogy a tisztelt Törvényszék tiltsa meg a B/961/2018. eljárásban bejelentett összefonódást, **nem megengedhető**, mivel **az az alperes hatáskörének elvonását jelentené**. Az összefonódás bejelentésének elintézése a bíróság részéről azt jelentené, hogy a tisztelt Törvényszék az alperesi hatóság helyére lép, amely egyértelműen szembe menne a közigazgatási hatósági tevékenység és közigazgatási bírósági felülvizsgálat szétválasztásával.¹¹ Ez nem kizárólag az Ákr., Tpv. és a Kp. szerinti szabályozási logika ellen hatna, de az összefonódás bejelentés elintézéséhez fűződő közérdek végrehajtó hatalom részéről történő érvényesítését is jogellenesen aláásná, ellentétes lenne az államhatalmi ágak elválasztásának elvével. A hatósági bizonyítvány annak hatóság részéről történő kiadásával véglegesnek tekinthető. Az tehát a bírósági felülvizsgálat rendszerében nem egy bizonyíték a sok közül, amelyet a többi bizonyíték között értékel a bíróság, hanem a bírósági felülvizsgálat tárgya. A tisztelt Törvényszék Kp. 38.§ (1) bekezdés a) pontja és Kp. 89.§ (1) bekezdése alapján valóban jogosult a

⁹ Kommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez, 95.§

¹⁰ A Kp. 8. § (3) bekezdés e) pontja és 124. § (2) bekezdés a) pontjai értelmében.

¹¹ A Kúria Kfv.II.37.754/2014/24. (BH2015.112.) és Kfv.II.37.671/2014/12. számú végzései a VJ/69/2008. és VJ/134/2008. számú hatósági eljárásokat követően.

közigazgatási döntés felülvizsgálatakor reformatórius jogkörét gyakorolni. Ez azonban nem eredményezheti a hatósági hatáskör átvételét:

“[a] Kp. 2. § (4) bekezdésében bennfoglalt elvből következik, hogy önmagában a közigazgatási jogvita megindításával a közigazgatási szerv nem veszíti el a saját közigazgatási tevékenysége feletti hatásköröket. (...) Hatósági intézkedések esetében az ügy természete főszabály szerint nem engedi meg a megváltoztatást, hiszen egy már megtörtént intézkedés jogszerűségét kell ebben az esetben megítélni, az intézkedés nem ismételtető meg.”¹²

25. Itt utalunk arra is, hogy a Kp. 90.§-a értelmében három konjunktív feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy a bíróság reformatórius jogkörben eljárva megváltoztassa a közigazgatási döntést: (i) az ügy természete azt lehetővé tegye, (ii) a tényállás tisztázott és a (iii) jogvita véglegesen eldönthető. Álláspontunk szerint az ügy természete jelen esetben a megváltoztatást nem teszi lehetővé, mivel a felperes nem ügyfele a B/961/2018. számú bejelentéses eljárásnak.
26. Alperes szerint a felperes **másodlagos kereseti kérelme**, amely a hatósági bizonyítvány hatályon kívül helyezését és az alperes eljárás lefolytatására kötelezését kéri azzal, **scm megengedhető**, mivel az nem tartalmaz arra vonatkozó egyértelmű kérelmet, hogy a tisztelt Törvényszék milyen időponttal helyezze hatályon kívül a közigazgatási döntést. Márpedig a Kp. hatályba lépésével a 89.§-a szerinti ítéletnek – a kereseti kérelemhez igazodóan - ezt tartalmaznia kell.

b) A felperes keresetében megjelölt jogszabályhelyek alkalmazhatóságának kizártsága

27. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a felperes nincsen tisztában a Tpv. és az Ákr. kapcsolatrendszerével. A Tpv. szabályozási logikája egyértelmű: (i) a Tpv. 46.§ (1) bekezdése kifejezetten úgy szól, hogy „*a versenyfelügyeleti eljárásra az e törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Ákr. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban akkor kell alkalmazni, ha azt e törvény kifejezetten előírja*”; (ii) a Tpv. 46.§ (2) bekezdése nem rendeli alkalmazni az Ákr. 112.§-t, amennyiben az ott található felsorolás nem rögzíti az Ákr. jogorvoslati fejezetét mint alkalmazandót; (iii) továbbá a Tpv. 43/H.§ (2) bekezdése szerint ha csak a Tpv. saját maga másként nem rendelkezik, csak akkor kell egyes jogintézmények vonatkozásában a bejelentéses eljárásban figyelembe venni az Ákr. rendelkezéseit, (iv) a Tpv. 43/H.§ (5) bekezdése pedig a bejelentéses eljárásban kifejezetten saját magát, tehát nem az Ákr.-t, hanem a Tpv.-t hívja fel az alkalmazandó szabályok vonatkozásában.
28. Utalunk arra, hogy a felperes keresetében külön is hivatkozott, a Tanács 139/2004/EK rendeletére, amely jelen ügyben éppen azért nem alkalmazandó, mert (i) nem tartozik uniós rezsim alá a tranzakció, (ii) továbbá az uniós szabályozásban nevesített jogos érdeket éppen úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok egyéb szempontokat is figyelembe vehetnek, így a jelen konkrét ügyben a közérdeket.

A hatósági bizonyítvány természete az összefonódás bejelentésére megindult eljárásban

29. Felperes szerint a hatósági bizonyítvány sérti a Tpv. 24/A.§-t, a Tpv. 67.§ (4) bekezdését és az Ákr. 81.§ (1) bekezdését. Felperes szerint a közigazgatási eljárási rendszer egészétől idegen hatósági bizonyítvány nem lett volna kiadható a bejelentéses eljárásban a nemzetstratégiai jelentőségűvé nyilvánításról szóló kormányrendelet miatt. Értelmezés szerint az alperes hatáskörének hiánya miatt eljárást megszüntető döntés került ténylegesen kiadásra, a bírósági felülvizsgálatnak tehát a közigazgatási döntés tartalma szerinti vizsgálatot kell elvégeznie.¹³
30. Alperes szerint a hatósági bizonyítvány tartalmát tekintve nem eljárást megszüntető hatósági döntés, hanem a fúziókontrollra irányuló bejelentéses eljárások *sui generis* közigazgatási aktusa. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a felperes érvelése alapjaiban érti félre a fúziókontroll eljárási szabályait. A bejelentéses eljárás végén kiadott hatósági bizonyítványok okszerű következménye az, hogy a bejelentett tranzakció végrehajtható, az ügyfelek részére az alperes ebből az okból bocsátja azt ki. Álláspontunk szerint az alperesi eljárásban kiadott hatósági bizonyítvány nem rendszeridegen a közigazgatási eljárásban. Az összefonódások bejelentésének elintézéséhez kapcsolódó ügyféligeny az eljárások hatékony, időszerű és gazdaságos elintézése. Ennek hatékony eszköze olyan közigazgatási aktus közlése, amely vizsgálatra okot adó körülmény hiányában kiadható és ezzel is hozzájárul az összefonódások végrehajtásához, amelyhez a bejelentéssel élő vállalkozásoknak, tehát *az ügyfeleknek* legitim gazdasági érdeke fűződik. Ha a GVFI bejelentés alapján nem indít versenyfelügyeleti eljárást, akkor ennek a ténynek a rögzítésére, tanúsítására a felek gazdasági érdeke, az ügyletek biztonsága érdekében a feleknek külön kifejezett törvényi felhatalmazás nélkül is joga lenne. Enélkül a bizonyítvány nélkül ugyanis a gazdasági ügyletek végrehajtása csökkentené az ügyletekbe vetett és azok viteléhez szükséges bizalmat.
31. A felperes érvelése igyekszik összemosni a bejelentéses eljárást és a versenyfelügyeleti eljárást. A kettő viszont élesen szétválasztandó. Az alperes az összefonódás bejelentésére irányuló eljárásokban az alábbi lehetőségek közül

¹² Kommentár a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényhez, 89.§

¹³ Felperesi kereset 2.1. és 3. pontjai

választhat: (i) visszautasítja a bejelentést,¹⁴ vagy (ii) versenyfelügyeleti eljárást indít, vagy (iii) hatósági bizonyítványt állít ki. Azt vélhetően a felperes sem vitatja, hogy nem álltak fenn olyan akadályok a B/961/2018. számú eljárásban, amely miatt a vizsgálóknak vissza kellett volna utasítaniuk a bejelentést. Arra pedig nem ad választ a felperesi kereset, hogy egyértelmű törvényi felhatalmazásból született kormányrendelet alapján hogyan lenne lefolytatható a versenyfelügyeleti eljárás. Itt rögzítjük azt, hogy a bejelentéses eljárásban *per definitionem* megszüntetni sem lehet az eljárást, tekintettel arra, hogy megszüntetni csak versenyfelügyeleti eljárást lehet, amely viszont nem indult. Egy versenyfelügyeleti eljárás lefolytatása tételesen sértené a Tpv. 24/A.§-t. Fentiek következtében az alperes jogszerű eljárásának kizárólagos eredménye hatósági bizonyítvány kiadása lehetett. Itt emlékeztetünk arra, hogy ha a 8 napos ügyintézési határidő alatt az alperes semmiféle döntést nem hozott volna, akkor is végrehajtható lenne a KESMA-tranzakció, amelynek tényéről szintén a Tpv. kógens szabályai alapján hatósági bizonyítványt bocsát ki az alperes az ügyfelek kérésére. Felperes érvelésével ellentétben – mivel a hatósági bizonyítvány nem minősül az új szabályozási rendszerben sem alakszerű határozatnak – ezért annak az alakszerű határozatokra irányadó indokolást sem kell tartalmaznia.¹⁵

32. Felperes érvelésének fényében az alperesnél minden bejelentéssel induló eljárásnak a fúziókontroll területén versenyfelügyeleti eljárásként kellene végződnie. A felperes téves jogértelmezésen alapuló megközelítése teljesen nélkülözi annak a megértését, hogy a hatóság eljárásai során önálló jogi mérlegeléssel rendelkezik a versenyfelügyeleti eljárás hivatalból történő megindítására, amely mérlegelés kereteit jelen ügyben a Tpv. 24/A.§-a szerinti kormányrendelet jelölte ki. Rögzítjük, hogy a felperes nem a hatósági bizonyítvány kiadása mögötti tényeket vitatja, kizárólag azt vitatja, hogy a bejelentéses eljárás 8 napos ügyintézési határideje alatt megszületett, Tpv. 24/A.§ szerinti kormányrendeletre figyelemmel kiadható-e hatósági bizonyítvány. Azaz, a felperes a tényekből levont következtetést vitatja. Ugyanakkor azon a Kp. sem változtat – a rPp. rendszeréhez képest –, hogy a közigazgatási perben a bizonyítás a jogsérelem vonatkozásában a felperesen nyugszik. Ennek a bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget, mivel a jogszabály-értelmezéssel kapcsolatos, hatóságától eltérő előadása még nem teszi megalapozottá a keresetét. A hatóság jogi mérlegelésének a vitatása akkor lehetne megalapozott, ha a felperes bizonyítani tudná, hogy az alperes eljárása a Tpv. 24/A.§-ával ellentétes célra vezetett. Könnyen beláthatóan a felperes sem vitathatja, hogy egy olyan eljárásban, ahol a hatósági vizsgálat lefolytatására okot adó körülmény nem áll fenn, ott a fent ismertetett ügyleti biztonságra, felek gazdasági érdekére figyelemmel, a hatóság a bejelentéses eljárásban kiadható hatósági döntések közül a körülményekhez igazodó, adekvát aktust választva kibocsátja a hatósági bizonyítványt.
33. Felperes vitatta, hogy valós és jogszerű lenne a hatósági bizonyítvány kiadásának jogalapja. Ebben a körben a felperes vitatása mögött nincs megjelölve sem anyagi, sem alaki jogsértés. Nem derül ki a felperes érveléséből, hogy a bejelentéses eljárás mely eljárási cselekményét tekinti jogszerűtlennek. Konkrét tény, eljárási cselekmény és arra vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában viszont nem bírálható felül a hatósági bizonyítvány. A Kp. 37.§ (1) bekezdés f) pontja kötelező tartalmi elemként határozza meg azt, hogy a felperes keresetében előadja a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet, az annak alapjául szolgáló tényeket, illetve azok bizonyítékait. A felperes keresete viszont (i) nem tartalmaz bizonyítékokat, (ii) tények helyett feltételes módon rögzít a szabályozással kapcsolatos fenntartásokat, (iii) és a jogszabályi környezetre vonatkozó téves értelmezést tartalmaz, ami nem egyenlő a jogsérelem bizonyítottságával.
34. A kormányrendelet jogszerűségét nem befolyásolja, hogy az alperes előtt már bejelentett összefonódás ügyében született. A Tpv. 24/A.§-a ugyanis nem tartalmaz megszorítást arra nézve, hogy a nemzetstratégiai jelentőségről történő, közérdek alapú döntést ne lehetne a hatóság hivatalos tudomására jutott tranzakcióról meghozni. Sőt, a közigazgatási eljárásjog ismeri azt az eljárást megszüntető okot, ha az ügy tárgya már nem hatósági ügy, vagy az már nem tartozik a hatóság hatáskörébe.
35. A Tpv. 24/A.§-a alapján megszülető kormányrendelet törvénnyel azonos szintű szabályozásnak minősül, amelyet az alperes fúziókontroll területén kialakult gyakorlata megerősít.

c) *A felperes a bejelentéses eljárásban alkalmazott eljárási cselekményeket tévesen értelmezi*

36. Felperes – konkrét bizonyítékok nélkül – azzal érvel, hogy a KESMA-tranzakciót a Médiatanácsnak meg kellett volna tiltania. Szerinte a KESMA-tranzakció azzal a veszéllyel járhat, hogy sérül a versenytársak erőforrásokhoz való hozzáférése, az egyenlő feltételekkel történő versenyben való részvétel lehetősége. Utalt arra, hogy egy 50% feletti piaci részesedés – értelmezése szerint a teljes médiapiacra vetítve ekkor részesedéssel rendelkezik majd a KESMA – túlzó árazással, kiszorítással, árukapcsolással, célzott ragadózó árazással járhat. Korábbi versenyhivatali és médiatanácsi döntésekre utal, amelyekben az Axel Springer-Ringier tranzakció kapcsán a hatóságok fenntartással

¹⁴ Tpv. 43/N.§ c), d) pontjai

¹⁵ Kommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez, 95.§

éltek, valamint az RTL-csoport több tranzakciójának versenyhivatali döntésére is utalt, amelyek szerinte azt támasztják alá, hogy az alperes bizonyos piacokon kötelezettségek előírásával vagy a tranzakció engedélyezésének a megtagadásával zárta vizsgálatát.

37. Rögzítjük, hogy – amennyiben nem áll rendelkezésre előzetes szakhatósági állásfoglalás – akkor a Médiatek elvétele csak már megindult versenyfelügyeleti eljárások nyomán kerülhet a médiapluralizmust érintő tranzakció szakhatósági engedélyezése. A felperes által is könnyen beláthatóan olyan ügyben, ahol a törvény értelmében bejelentést sem szükséges tenni, ott a szakhatósági eljárás lefolytatása indokolatlan. Ezért szabályoz úgy az Ákr, is, hogy nem kell a szakhatóságot megkeresni, ha a kérelem visszautasításának van helye.¹⁶ A felperes által hivatkozott korábbi alperesi és médiahatósági döntések összevetése a jelen ügygel nem releváns, hiszen azokban az ügyekben forprofit vállalkozások közötti ügylet megítéléséről volt szó, amelyben a médiapluralizmus szempontjait kellett összeegyeztetni a versenyszabályozás céljaival. A KESMA-tranzakció azonban – felperes valótlan kereseti állítása ellenére – nem forprofit vállalkozások egyesülése, hanem egy nonprofit alapítvány által tulajdonjog szerzése ajándékozás útján úgy, hogy az ajándékozás tárgyát képező vállalkozások önálló működésüket megőrzik. A tulajdonos üzletszerű gazdasági tevékenységet nonprofit alapítványként nem végezhet főtevékenységként.
38. Ugyancsak valótlan avagy iratellenes a felperes által hivatkozott hatósági vizsgálati indítványra vonatkozó érvelés: (i) a vizsgálati indítvány a kormányrendelet előtt keletkezett; (ii) szemben a felperes interpretációjával a vizsgálati indítvány nem foglalt állást a versenyhatásokról és még előzetesen sem végezte el a versenyhatások elemzését; (iii) ténylegesen csak és kizárólag azt tartalmazza a vizsgálati indítvány, amit a bejelentés is, ti. az érdemi információk hiányát és az eljárás indítását csak a Médiatek szakhatósági állásfoglalásának hiánya miatt indítványozza; (iv) és ehhez kéri a Versenytanács egyetértését.
39. A felperes érvelése szerint a KESMA-tranzakció kapcsán a vizsgálati vizsgálati részét kellett volna képeznie az, hogy a versenytársak erőforrásokhoz való hozzáférése teljesül-e. Valójában azonban a bejelentéses eljárásban erre nincsen a fentiek szerinti jogi lehetőség, annak tárgya annak eldöntése, hogy az alperes indít-e hivatalból versenyfelügyeleti eljárást az összefonódás vizsgálatára.
40. **Fentiekre tekintettel, kérjük a tisztelt Törvényszéket, hogy a Kp. 88.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján mint megalapozatlan szíveskedjen elutasítani a felperesi keresetet, hiszen annak érvelése szembe megy a tételes jogi szabályozással és bizonyítatlan állítások szintjén maradt.**

d) *Nincs alaptörvényi sérelem a B/961/2018. számú bejelentéses eljárásban*

41. Előjárójában rögzítjük, hogy a tisztelt Törvényszéknek nem kötelessége a Kp. 34.§ b) pontja alapján a felperesi keresetben előadottak végrehajtása, tehát nincs arra nézve törvényi kényszer, hogy kezdeményezze a Tpv. 24/A., 97.§§ és a 229/2018 (XII. 5.) kormányrendelet alaptörvény-ellenességének vizsgálatát. Ez azért lényeges, mert a felperes keresetében¹⁷ egyes alkotmánybírói végzések kiragadott részeinek az idézésén túl, maga sem tudott a konkrét hatósági bizonyítvány felülvizsgálata alapján olyan okot megjelölni, amely miatt a rendes közigazgatási peres eljárás felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróságnak kellene elvégeznie a perbíróság helyett a munkát.
42. Azt is egyértelműnek tartja tisztázni az alperes, hogy a közigazgatási per mint szubjektív jogvédelmi eszköz nem egy eljárás jogban használatos trójai faló, amellyel megkerülhető lenne a szubjektív jelleg. Értve ez alatt azt, hogy a felperes mindösszesen 16 oldalas keresetének mintegy fele lényegében tisztán alkotmányjogi érvelésre épülő panasz. Mindezt úgy, hogy (i) a felperes nem volt a B/961/2018. számú eljárás ügyfele; (ii) rá nézve és az őt képviselő egyesületre nézve rendelkezést a hatósági bizonyítvány nem tartalmaz, tehát semmiféle közvetlen jogos érdeküket nem érinti, (iii) a 229/2018 (XII. 5.) kormányrendelet címzettje sem a felperes vagy az őt képviselő egyesület. Ilyen körülmények között a Kp. 34.§ b) pontja szerinti feltételek sem teljesülnek.
43. Felperes szerint mind a Tpv. 24/A., 97.§§-ai, mind a 229/2018 (XII. 5.) kormányrendelet sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, M) cikk (2) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikk (2) bekezdését.
44. Alperes a könnyebb áttekinthetőség érdekében itt rögzíti az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseit:

“Magyarország független, demokratikus jogállam.” (B) cikk (1) bekezdés)

“Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az e rőfölennyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.” (M) cikk (2) bekezdés)

“Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben,

¹⁶ Ákr 55. § (3) bekezdése

¹⁷ Felperesi kereset 5.3. pontja

az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” (I. cikk (3) bekezdés)

„Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.” (IX. cikk (2) bekezdés)

45. Alperes szerint a Tpv. 97.§-a alapján adott felhatalmazás alapján alkalmazandó Tpv. 24/A.§ semmiféle kiüresítését nem jelenti az Alaptörvény fenti rendelkezéseinek. A jogállamiságra épp a 97.§ szerinti felhatalmazás hiánya jelentene veszélyt. Itt rögzítjük azt is, hogy a Tpv. 97.§-a világosan kijelöli azt a tárgykört, amelyben a mindenkori kormány rendeletet alkothat a versenyhatósági eljárásokkal összefüggésben: (i) ez az összefonódások bejelentése, (ii) amelyek kapcsán azt jogosult eldönteni a kormány, hogy az adott tranzakció nemzetstratégiai jelentőségűnek minősül-e, (iii) közérdekből. A kormány jogának terjedelmét az M) cikk (2) bekezdése és I. cikk (3) bekezdése vonatkozásában már értelmezte az Alkotmánybíróság és arra a következtetésre jutott, hogy:

„Változó kormányok változó gazdasági helyzetben gazdaságpolitikájukat szabadon alakítják, szabadon liberalizálnak vagy szigorítják az irányítást, amíg csak a piacgazdaságot nyilvánvalóan lebetetlenné nem teszik.”¹⁸

„A piacgazdaság, a versenyszabadság és más hasonló államcélok alkotmányellenes megsértését csak szélsőséges esetben állapítja meg, ha az állami beavatkozás, fogalmilag és nyilvánvalóan ellentétes az állammal, illetve azt, hogy önmagában abból a tényből, hogy a versenyszabadság nem alapvető jog, következik az, hogy arra nem vonatkozik az alapvető jogok lényeges tartalma korlátozására vonatkozó tilalom.”¹⁹

46. Alperes szerint a KESMA-tranzakciót mögötti törvényi felhatalmazás és az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése között nincs okszerű kapcsolat, amennyiben az nem korlátozza a szólás- és sajtószabadságból fakadó jogokat, nem állapít meg korlátozást a személyes joggyakorlás, vagy az állam intézményvédelmi kötelezettsége szintjén.
47. A 229/2018 (XII. 5.) kormányrendelet kapcsán pedig – figyelemmel arra, hogy az annak törvényi felhatalmazását adó Tpv. 24/A., 97.§§-ai nem ellentétesek az Alaptörvény M) cikk (2) és I. cikk (3) bekezdéseivel, ezért a kormányrendelet - annak konkrét jellegére tekintettel nem tekinthető a jogállamiság és az általános versenyszabályok kiüresítésének.

„Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is irányadónak tekinti a 38/1993. (VI. 11.) AB határozatában kifejtett elvi jelentőségű megállapítását, amely szerint „a törvényhozó által nyitva hagyott kérdéseket a joggyakorlat válaszolja meg; értelmezésével a hézagokat kitölti. Az Alkotmánybíróságnak nem feladata, hogy akár a jogalkotó, akár a jogalkalmazó helyébe lépve a törvény által nyitva hagyott kérdéseket eldöntse, vagy a hiányokat pótolja.”²⁰

48. Fentiekre tekintettel – mivel nincs a felperesnek által felülvizsgálni kért hatósági bizonyítvány okán közvetlen kapcsolatos a Tpv. 24/A., 97.§§ és a 229/2018 (XII. 5.) kormányrendelet és az Alaptörvény idézett rendelkezései között – ezért kérjük a tisztelt Törvényszéket, hogy utasítsa el a felperes közigazgatási per felfüggesztésére vonatkozó indítványát, mivel a Kp. 34.§ b) pontja szerinti feltételek nem állnak fenn az Alkotmánybíróság eljárásának lefolytatása érdekében.

49. Alperes szerint a kereset érdemben történő vizsgálata azt mutatja, hogy (i) a kereset petíumai nem megengedhetőek, (ii) a felperes kirívóan téves jogértelmezése mutatkozik meg a hatósági bizonyítvány kiadásával kapcsolatos eljárási rendről, amely különösen a Tpv. rendszerében kizárt Ákr. rendelkezésekre alapított érvelésében mutatkozik meg, (iii) a felperes a hatósági bizonyítvány kiadására nézve irreleváns körülményekre alapítja érvelését bizonyítékok nélkül, (iv) a Tpv. 24/A.§ és 97.§-ának, valamint a 229/2018 (XII. 5.) kormányrendelet alaptörvény-ellenességével kapcsolatos érvelés annak teljesen távoli és az Alaptörvény téves értelmezésére épülő jellege miatt nem vehető figyelembe.

¹⁸ 21/1994. (IV. 16.) AB határozat

¹⁹ 8/2014. (III. 20.) AB határozat 79. pont

²⁰ 3032/2012. (VI. 21.) AB határozat

Tisztelt Törvényszék!

Elsődlegesen kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a visszautasítását a Kp. 17.§ a) pontja és 48.§ (1) c) pontjai alapján, tekintettel arra, hogy felperes nem rendelkezik perindítási jogosultsággal.

Másodlagosan kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a visszautasítását a Kp. 88.§ (1) b) pontja alapján, tekintettel arra, hogy álláspontunk szerint a felperes nem rendelkezik keresetőségi joggal a jelen ügyben.

Harmadlagosan kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a visszautasítását a Kp. 48.§ (1) d) pontja alapján, mivel a felperes olyan közigazgatási tevékenység ellen kíván keresetet indítani, amelynek a vizsgálatát a törvény kizárja.

Negyedlegesen kérjük a felperes valamennyi kereseti kérelmének a Kp. 88.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján történő elutasítását a kérelmek megalapozatlansága okán.

Kérjük, hogy a tisztelt Törvényszék utasítsa el a felperes közigazgatási per felfüggesztésére vonatkozó indítványát, mivel a Kp. 34.§ b) pontja szerinti feltételek nem állnak fenn az Alkotmánybíróság eljárásának lefolytatása érdekében.

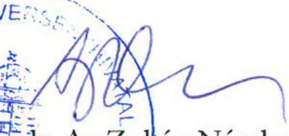
Egyúttal kérjük a felperes perköltésben történő marasztalását a korábban csatolt költségjegyzék alapján.

Kérjük az ügyben tárgyalás tartását.

Budapest, 2019. február 1.

Tisztelettel:

Gazdasági Versenyhivatal
alperes

Dr. Ay Zoltán Nándor
Kamarai jogtanácsos, irodavezető-helyettes
Bírószági Képviseleti Iroda

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
Budapest

**Freedom Média PR és Kommunikációs Nonprofit
Kft.**
felperesnek

Gazdasági Versenyhivatal
alperessel szemben

Képviseli:

dr. Árv Zoltán Nándor
kamaraai jogtanácsos, irodavezető-helyettes
Bírószági Képviseleti Iroda

hatósági bizonyítvány
bírószági felülvizsgálata iránt indított perben

alperes

védiratának részletes indokolása

(Felperesnek közvetlenül megküldve!)

